

плочѣ-тѣ си, колко нѣща съмъ купилъ вчера. (учителя казва до 15 различни прѣдмети, като показва количество-то имъ съ едно отъ първы-тѣ три числа).

Нъ азъ ви казѣхъ, че колко-то повече нѣща има, толкози по голѣмо бива число-то имъ, и заради това толкова повече чърти трѣба да туряме прѣдъ тѣхъ; таквось написване на числа-та става много неудобно. Напр.—Колко момчетѣ сѣдѣтъ тука на този чинъ? [по много отъ три, нѣколко, много]. Нека пречетемъ: едно, двѣ, три; едно, двѣ, три; едно, двѣ, три; дѣто ще рѣче на три мѣста по три момчета. Нѣкагы напишемъ съ чърты; видите ли сега, колко сѣ тѣзи чърты? Тѣ може да бѣдѣтъ и повече, когато прѣдметы-тѣ станѣтъ повече. Дѣто ще рѣче не е удобно тѣй да са пише. Отъ това умны-тѣ хора измыслили да пишѣтъ числа-та съ особенны знакове; число-то *единъ* са пише тѣй; 1, два-та — 2, три-тѣ — 3. Тѣзи знакове са наричатъ *цифры*. По сетнѣ, когато научите по много числа, азъ ще ви покажѣ и цифры-тѣ имъ, а за сега упражнявайте са да пишѣте тѣзи *три* цифры.